

ZILVEREN BRUILOFTZANGEN.

Wijze: *Femmes voulez-vous éprouver.*

Heil zij deez' heugelijke stond,
Waarop we u, Edel paar! aanschouwen,
Wijl 't voorbeeld steeds van uw verbond,
Geground was op het rein vertrouwen.
Een zacht gevlochte rozenband,
Strekte u tot eene huwelijks keten,
En, steeds vereend met hart en hand,
Zien we u aan dezen disch gezeten. (*bis.*)

Het zilver siert dan thans dit feest;
De blijk van vijf en twintig jaren,
Dat gij zijt voor elkaâr geweest,
't Geen, waarop wij met blijdschap staren.
Getrouw aan eed, getrouw aan pligt,
Zoo werd uw echt een rozentempel,
En, met het oog naar God gerigt,
Betrad gij steeds diens edlen drempel. (*bis.*)

Wijze: *Contre les chagrins de la vie.*

Vreugdvol is mij de dag van heden,
Vreugdvol is mij dit oogenblik.
Hier, in den kring van u, mijn vrinden,
Ben ik te vrede en in mijn' schik. (*bis.*)
'k Mag op de zilveren bruiloft zingen,
Van hen, die 'k met mijn hart vereer;
Dat dan de gulle vreugd deez' avond
Met hartlijkheid bij ons verkeer!

Het is nu vijf en twintig jaren,
Dat gij tradt voor het echtaltaar;
Thans mag het zilver u versieren,
'k Zing het ter eer, o Edel paar! (*bis*)
En mogen wij den dag beleven,
Dat ook het goud uw echt bekroont,
'k Zing dan gewis, mag ik 't beleven,
Even zoo vrij en onbeschroomd.

Wijze: *De wereld is in rep en roer.*

Hij, die den dag van thans beleeft,
En met ons naar de vreugde streeft,
Kan ons geluk vergrooten. (*bis.*)
Hij zij dus welkom aan den disch,
Waar 't zilver de eer en 't sieraad is,
Van onze vreugdgenooten. (*bis.*)

Alom heerscht hier de grootste vreugd;
Bij d' ouderdom en bij de jeugd,
Ziet men vernoegdheid blinken. (*bis.*)
Komt dan, ter eere van het paar,
En trouw van vijf en twintig jaar,
Moet oud en jong ook drinken. (*bis.*)

Met lust den beker in de hand,
Wijl 't hart toch voor de vreugde brandt!
En zoo te zaâm geklonken. (*bis.*)
Men kust de vrouwtjes in het rond,
De meisjes ook, en op den mond,
En dan met lust gedronken. (*bis.*)

Wijze: *Ter vorming van een blijde trouw.*

Gezegend zij uw echt, die thans,
Zich met het zilver mag zien sieren!
't Is 't zinnebeeld van d' eerekrans;
Het zinnebeeld der eerlouwrienen.
Het prijkt ter eere van uw trouw,
Uw trouw van vijf en twintig jaren;
Het goud kroone u als man en vrouw,
Het goud kroone uwe zilyren haren! (*bis.*)

Hebt gij uw loopbaan afgetreên,
Het noodlot steeds met moed bestreden;
Hebt gij, door ramp of tegenheên,
Hier smart of kommervol geleden:
Zoo slaat dan slechts het oog om hoog;
Beschouwt de hooge Hemel kringen,
Daar toch ziet eenmaal wis uw oog,
Zich van 't volmaakte steeds omringen. (*bis.*)

Wijze: *Schept vreugde in 't leven.*

Heil zij de vreugde,
Die ons te zamen brengt!
Dat dit genoeg
Steeds word' verlengd!

Het zilver fiert deez' gullen disch,
Waar 't al één hart, één leven is;
Waar steeds de vreugd, gegrond op deugd,
Ons aan elkander strengelt.

Heil zij de vreugde,
Die ons te zamen brengt!
Dat dit genoeg
Steeds word' verlengd.

Zoo houden wij de vriendschaps band,
Tot aan het goudfeest meer in stand,
En daarna gaan wij vergenoegd,
Naar beter vaderland.

Heil zij de vreugde,
Die ons te zamen brengt,
Dat dit genoeg
Steeds word verlengd!

Wijze: *Wien Neêrlandsch bloed in de aadren vloeit.*

'k Stel alle zorgen aan een zij;
'k Vier thans een' grooten dag,
En ben verrukt van dankbaarheid,
Dat ik 't beleven mag.
Ja 'k vier de zilvren bruiloft thans
Van u, mijn' dierbren vrind!
En 'k zing ter eere van uw' echt,
En haar, die u bemint. (*bis.*)

Komt vrienden ieder hand aan hand,
Te zamen in het rond,
Den beker, met een frischen moed,
Geleegd tot op den grond,
En wel ter eer van 't dierbaar paar,
Wier zilver feest het is,
En die, met openhartigheid,
Ons nooden aan den disch. (*bis.*)

Wijze: *De liefde is een bedrieglijk kind.*

Thans heerscht de gulle vrolijkheid,
Bij bloedverwant en vrienden;
Den zilveren disch zien wij bereid,
En lieten ons hier vinden.
Wij smaken t' zaâm de reinste vreugd,
Gegrond op trouw en eer en deugd,
Moog' dit ons steeds verbinden! (*bis.*)

Een vierde eeuw is het dat uw band,
Des huwlijks werd gestrengeld;
Gij smaaktet in dien echten staat,
Het zoet met zuur gemengeld;
Gij streefdet t' zaâm naar 't eelste doel:
Eén hart, één zin, ja, één gevoel,
Is 't geen den mensch verengelt (*bis.*)

Geniet nog lang, o dierbaar paar,
Gods ruime zegeningen!
Zie daar den wensch, van allen, die
Uw' zilveren disch omringen,
Zoo vieren wij nog eens den dag,
Waarop u 't goud versieren mag,
En blij uw' heilstaat zingen. (*bis.*)

Wijze: *Ils sont passe's, o ma patrie! enz.*

Het zijn thans vijf en twintig jaren,
Dat onze gastheer en zijn vrouw
Verbonden zijn, door zachte banden
Van achting, liefde en huwlijks trouw.
Het zilver mag hun kruin versieren;
Het goud prijke ook eens voor hun oog;
Zoo zullen zij met vreugd herdenken,
Dat hun geluk hun niet ontvloog.

Den beker aan de vreugd te weiden,
Beschouw ik thans een' vrienden pligt,
En dien te ledigen, ter eere
Van hen, waar 't oog naar is gerigt.
Dit zij ons aller hartelijk meenen,
Bij vreugde past geen veinzerij;
Dat dan het ledigen des bekera,
Hiervan het zinnebeeld steeds zijn.

